

22. szám.
Május 29. 1875.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt. 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonpareille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lípót és társa,** I. nemzetközi hirdetések'felvételi hivatal **Budapestben,** MARIA VALERIA-UTCZA THONETUDVAR

XXVII. kötet.

EGÉSZ AZ ÉSZAKI POLUSIG!

vagy:

MI LETT TOVÁBB A TEGETTHOFFAL?

Regény.

EGY A HAJÓN HÁTRAMARADT MATRÓZ FELJEGYZÉSEI UTÁN.

JULES VERNE

oktatásai szerint

írta **KAKAS MÁRTON.**

MÁSODIK KÖTET.

Egy ujja születő föld.

LEGELSŐ dolgom lett most, a meleg öltönyöket elszállítani az én embereim számára a katakombához.

A hajó párkánya egyenlő magasságban állt a kikötő partjával, úgy hogy gyaloghídat rögtönözhettem a kettő közül egyenes kijárással.

Ezen keresztül kivontattam a szánkót, melyet igen természetesen Bábinak kellett a katakombáig elvontatni; melyet most annyival közelebb találtunk, minthogy a kiszabadult hajó mintegy kétezer meternyire haladva, az öböl tulsó feléig natolt, s ez által egyuttal ki lettek kerülve a közbeeső tavak is, a mik ide jövet utunkban álltak, s a szánnal haladást akadályozták volna.

Lámekhet és Nahamát még mindig a Kain sirtoltjában találtam.

Épen jókor jöttem, hogy az öregot megakadályozzam egy gyászos szándékában; a mi ugyan magában igen dicséretes és istenes foglalkozás: áhítatosság fejében megakartta gyujtani a serlegekben levő gabonát égő hálaáldozatul az Urnak. Az nekem szép meglepetés lett volna.

Nagy nehezen tudtam lebeszélni róla; felvilágosítva, hogy innen a füst ki nem mehet; már pedig az áldozat kedvező fogadtatását az föltételezi, ha a füst egyenesen felszáll az égre.

Annál nagyobb örömét találta a velem hozott medvebőr bundában. Azt a mint egyszer felvette, többet soha le nem tette a nyakából.

Még jobban meg volt elégedve Nahámám a gyönyörű zászlókkal. Milyen művészek ebben az asszonyok; egy darab kelméből egy perc alatt öltönyt varázsolni; egy boglár segítségével, egy gombostűvel, egy zsinórral festői redőzetet teremteni az élő szobor körül. Az én Nahámámnak jó izlése is volt; a cifra kelmék közül az egyszerű csillagos amerikai lobogót választotta ki; jól illett arcához, karcsu termetéhez: olyan volt benne, mint Rebekka a kutnál. Mikor még a kék róka bundát rátettem a vállára, akkor hasonlított Van Dyck (vagy Rubens?) bundába takart istenasszonyához.

Igy ellátva aztán kiveztem őket a szabadba.

Azt hittem, meglesznek lepve az ég és a föld által melyet látnak; azonban épen nem vettem észre náluk semmi bámulatot.

Valószínű, hogy azon rémnapokban, miknek iszonyatai elől ők a barlangba menekültek, épen ilyen képet mutatott az ég. A láthatárról felgomolygó sűrű fellegek, a földön lomha köd. S eget és ködöt veresre fest a hegytetőkből kitörő tűz, melynek verőfénye magát az árnyékot is rózsaszínűvé varázsolja.

Hanem a Tegethoff annál nagyobb csodálat tárgya volt Lámekh előtt, mikor odáig eljutottunk. Reszketve támaszkodott karomra, mikor a földéltre vezettem, mely most is tele volt az éjszark minden madarival. Ott ültek a vitorlákon, az ágyukon, mintha az övék volna, s ők vigyáznának azokra.

Lamekh azt hitte, hogy ezek a madarak hozták ezt az egész csodát valahonnan az égből.

Mirevalók azok a vastag rézcsövek, mire valók azok a szárnyas szálfák, mire valók azok a nagy vas-hengerek? Mire való ez az egész nagy épület a víz közepén? Ki gondolta ki ezt a fából épített barlangot, ezt a gerendákból összerótt nagy katakombát? Ki cselekeszi azt, hogy megkettőztesse az embert, és egy sima fényes lapból kiki saját magát látja másodalakban szemközt jönni.

Most már csakugyan azt hitte az öreg, hogy én vagyok a Nefitim, a ki ilyen repülő várban lakik.

Ott hagytam őt Nahámával s magam a szánnal és Bábival visszatértem a katakombához, örökségünket elszállítani a hajóra, a hol lakni fogunk. A Neptun kelyhek közül egyet elhoztam ritkaság gyűjteményünk számára: a gabonafélét azonban zsákokba töltöttem.

A hajón volt kézimunkunk, melyen könnyen meglehetett a gabonafélét örölni. Élelmi szerrel most már el voltunk látva egy ivadékra. A hajónkat meglepett madarak is szaporiták készletünket. Vitorlagöngyeink egész

tojás raktárt képeztek, s a szárnyasok oly mulyák, hogy mikor egyet kifogtam közülök peccsenyének, a többi mégcsak odább sem repült.

Az öregemmel — természetesen — mingyárt az első alkalommal egy kis confessionalis nehézségem támadt.

Az áldozat kérdése fölött merült fel közöttünk a dissidentia.

Ő, mint orthodox Kainista azon a véleményen volt, hogy az égő áldozatot okvetlenül gabona neművel kell végrehajtani: én pedig, mint neolog, abban találtam lelki nyugodalmat, ha azt inkább madárfélével, tehát élő állatokkal hajtjuk végre. Ez az öreg előtti schisma volt.

Pedig hát részemen volt az igazság; mert madár féléért csak fel kellett másznom a vitorla rudra s kiválasztanom a legkövérebb vadludat: penquinnal meg épen tele volt a matrócajute: míg a gabnafélével takarékosan kellett bálnunk, mert ebből az égből több manna nem hull, s ezen a földön több kenyér meg nem terem. —

Hanem az öreg nem engedett s ha azt nem akartam, hogy Naháma sirjon, teljesítenem kellett Lámekh kedvét.

Hanem gondoltam ki a számára valamit, a mi a scrupulusait eloszlassa. Az ötletet ő maga hozta kapóra az által, hogy legelső megáldozandó terményül az »Arail el Nil« magjait választá. Ezek, mint már megjegyzém, nagyon hasonlítanak a mákhoz, meg még valamihez máséhoz, a mi megint a mákhoz hasonlít.

Ez a másvalami a puskapor.

Az áldozat symbolisticus sikere, mint ezt Mózes I. könyvéből tudjuk, az, hogy az áldozat füstje egyenesen menjen fel az égbe.

Az itteni ködös páraterhes légben természetesen szerfölött akadályozva volt Lámekh áldozatának ilyenmő sikere. A nelumbium mákmagjainak olajos füstje, a mint az izzó szénnel rakott serpenyőből kiszállt, szétterjedt a hajó fölött s az kétségbe ejt az ősapát.

»Megállj öreg: mondék neki; már most próbáljuk meg az én mákomat.«

S ezzel egy jó csipetnyit, abból az öreg ágyuba való löpor derczéből, a mi nagyon hasonlít az »Arais el Nil« magjához, a serpenyőbe vettem. Annak aztán ugyan ment fel a füstje az égbe nagy robbanással.

Csak ekkor fogadott igazán kegyelmébe az öreg. Megvallotta, hogy nem vagyok neki többé Neph-

tin, se Eliud; hanem igazhivő, a kinek áldozatát szívesen fogadja az ég.

(Nephitinek tartják a Mózes I. könyve III. részében említett »angyalok«-nak a fiai, kik azoknak halandó nők iránti szerelmükből származnak, s a Nephitinek ivadéka volt az »Eliud« a varázsló, csodatevő fej, s az Eliudok az »Óriás« az emberevő, ki miatt az özönvizet a földre bocsátá az »Úr.«)

E naptul fogva Lamekh mindennap áldozott egy csipetnyit abbul a mákbul, a minék a füstje oly gyorsan száll fell az égbe. És nem tudom, nem jobban tetzenék-e az Úrnak, ha mindenütt a világon, a hol puspor van, így áldoznának vele, mint hogy arra használják, a mire?

Az első berendezkedés után az volt a feladatomban, hogy tájékozást szerezzek magamnak a földről, hogy mi történt voltaképen ezzel a darab földdel?

Kiszemeltem magamnak a Zichyhegy északnyugoti egyik ormát observatoriumnak s oda föl szállítottam a hajón hagyott mérnöki eszközöket, dioptrát, távcsövet, sextant, astrolabiumot, s elhelyezkedtem velük a szabadban, nem kellett félnem, hogy valaki ellopja.

A legelső széttekintés a magasból meggyőzőtt róla, hogy száraz földem egy nagy úszó sziget, elszakítva a száraz föld nagyobb tömegétől, alakjára nézve, hasonló Izland szigetéhez.

Északi részén emelkedik a működésben levő volcán s az hegyesen és menetelesen, mintegy sarkantyú furódik az előtte álló jégtengerbe utat fúrva magának a nagy terjedelemben égő kőszén réteg által a keleti és nyugoti oldalon mutatkozó fény, mely a sziget zegzugos körvonalait kitünteti, kétségtelenül a nagy tömeg petroleum, mely még sokáig fog égni a tengerszine fölött.

Hogy ez égő naphthatómeget miért nem veszi körül egészen a szigetet? ennek az oka az, hogy a sziget déli része a legszelebb s az folytonosan érinti a jégcontiens partjait, mik közt a sziget árá utat tör; s mik közt a déli légáramlat s a tenger folyása északnak viszi a földtömeget.

E szerint délfelé, a hol a Zichy előfok áll, lábánál a szabad öböllel, s abban a Tegethoffal, egészen mentt marad az égő petroleum ártól.

A két oldalról felgomolygó párázat folytonos felhősátort képez a sziget fölött, s azt az égő petroleumár

s a lobogó naphtha volcán megvilágítja. Olyan fény van, mint viharjósó napalkonyaton.

S e tüzfénynél meglátszanak a két oldalt mellettünk elmaradó jéghegyek, mik közt földrészünk elhalad, északi irányt követve.

Távcsövem előtt feltűnnek a Wiltsek-orom dolomit szirtjei, nagy messzeségben már. Mi elszaladtunk a Ferencz József földtől! És én hozom a magunk quotáját a felfedezett országrészről in natura! s még hozzá az egész tengerészetet is!

Egy egész kis világrészt szakítottam magamnak külön, melynek egészen sajátkezü égalji és földtani viszonyai vannak.

A napvilágot pótolja felette a köröskörül vereslő égbolt. A folytonosan támadó felhőtömeg elzárja tőle az éjsarki hideget, s az alatta égő kőszén réteg folytonosan egyenlő tropicus hőséget kölcsönöz neki. E hőség a kőszénréteg alatti homok és agyag rétegen át nem hatolhat, hogy a jég alapot is elolvassza. De fölfelé terjed, s a felszínről már minden jeget leolvasztott. A völgyeket roppant nagy tavak fedik. Az izzó föld e tavakat nem sokára mocsárokká párologtatja s a szikkadó mocsárookban okvetlenül meg kell születni egy új állati és növényi életnek. A föld nem halott; az tele van növény és állatfajok csiráival embroival. Ha víz és meleg járul hozzá; teremte erejét visszanyeri. A folytonos nedvbőség, és folytonos meleg üzni fogja a tenyészetet. Egész darab sziget földünk egy nagyszerű »hollandi melegház«, melyben nincs évszak különbség: még szél sincs, mert a vizen lengő föld a széllel együtt halad, s az éjsarkhoz mentül közelebb haladunk, annál nagyobbak kell lenni a szélcsendnek, a légmérsék örök egyformasága mellett.

E növekedő nedves melegségben újon születő növényzet fogja ellepni elébb magát a mocsarat, azután a mocsárparkokat, a tófenékből feljönnek azok a csodanövények, miknek hímvirága száráról leszakítja magát s aztán elindul »önakarattal« a nővirágot felkeresni s hátrátalált, együtt leszáll vele ismét a tófenékre. Az árokpartokat felveri az ananász, mely a maga hazájában irthatlan gaz, mint másutt a bogács. A hegyoldalakat befutja a rotang.

S a hogy a növényt elértemi az ujra átmelegült föld, majd előhossa a maga állatait is. Minőket? Hasonlókat a kiveszett fajokhoz? vagy új fajokat, a mik a most meglevőktől elütnek? mint az australian fajok az europaiktól.

Talán még embert is! Minőt? Régi, kiveszett fajt? esztek? mesebeli óriást? vagy torzalakot? Kakerlakot? niám niámot? — vagy talán új fajt állít elő? Előhozza a troglodytokat: a homorodalmási barlang hagyományos regéiben emlegetett a pró emberek, két arasznyi törpéket? Talán a mi örököseinket?

(Folyt. köv.)

A JÖVŐ SZÁZAD ORSZÁGGYÜLESE.

1 ülésben.

S Z E M É L Y E K :

Az elnök.

Legyezke k. a. } jegyzők.

Akáczióza k. a. }

Venyigei Filloxera k. a. háznagy.

Stuart-Myllimári István, az emanczipátor.

Csikóbőr Sándor, képviselő.

Miniszterek és miniszternők, honatyák és honanyák.

Idő: 1975, esti ülésben.

Elnök (csenget, felállva, ünnepélyesen)

Annálfogva, tisztelt ház, nagy ámbátor
Nőképviseletért harczolt a bátor,
Milmári ur, a nagy emanczipátor:
Most együtt ülésez nő s férfi tábor.
Első közös ülés ez! és a jámbor
Elnök kívánja: hogy soha se hábor-
Gassa a békés tanácskozmányt hábor-
Uság, s ne verjen meg minket szó-zápor,
Se villám, a nők bájpillantatából! —
Ezzel az ülést megnyitni vagyok bátor. (leül.)

Filloxera k. a. (elpattanva:)

Rendreutasítom az elnököt!
Minden gonosz czélzást visszalökök!
Mit! azt hiszi, hogy a nők ördögök,
Kikbe száz golya nyelve költözött!
Tanácskozni nincs mód azok között?
Igaz nyelvünk nem mond csötörtököt
Mint az uraké, de a honért pörög!
S ha már a napdíjt, forintot ötöt,
Felszedem: — érte meg is pörölök!
Tehát belénk az elnök mért kötött?
Tüzet kiált, még nem is látva füstöt,
S fogat fen, mint a nyest — a nyust —

Csikóbőr S.

A nyüstit!

Filloxera.

Hát ott mi isten bogara kurutytyol!

Csikóbőr S.

Ne izéljen már no nassádka annyit!

Filloxera.

Jaj átkozott férfi! Szavamba vág!
Elnök ur, utasítsa rendre!

Jegyzők, nőképviselek.

Rendre!

Elnök.

Elnök, e helynek méltóságához nem
Illő szavaiért, rendre utasítom! —
Mint szintén a képviselő urat!

Filloxera.

S ezt jegyzőkönyvbe iktattatni kérem!

Akáczióza.

De hát oly elnök, a ki önmagát
Utasította rendre, — nem abszurdum?
Miként ügyeljen az a csendre föl,
A ki maga is csak csendzavaró?

Legyezke.

Helyes! le kell tenni az elnököt!

Milimári.

De kérlek, tisztelt nők — —

Filloxera.

No tessék! hát már
Őn is Milmári, ur a nő apostol,
Ki eddig csak a dot, most k ér a nőktől!
Hah! színlés volt eddigi udvarisága!
Mit akar kérni ön a tisztelt nőktől?
S mért »tisztelt nők« »tisztelt ház«?
Kérem 'lassan,

Tessék gyöngéd nemünkre figyelemmel
Bennünket per kedves ház titulálni!

Jegyzők, nőképviselek.

Helyes! »Kedves ház« lesz a megszólítás.

Akáczióza.

S ezt jegyzőkönyvbe iktatom be rögtön.

Milimári.

Szót kérek, kedves ház!

Nőképviselek.

Eláll, eláll!

Milimári.

Előjegyvezve szóra én vagyok!

Akáczióza.

Épen nem! Filloxera követ társunk
Husszor egymásután iratta fel magát,
Utána magamat irtam szólásra
Tizszer.

Legyezke.

És én tizenhatszor magam!

Csikóbőr S.

No akkor szervuszatok! tisztelőm a házat!
Egy krükköt sem lehetni szállani
Embernek itt ma — tiszta győzödésem!
E vásárban kiszárad a honfi gége.
Teremőr, egy pohár bort!

Filloxera.

Csak vizet?

A törvény és házszabályok szerint
Itten vizet ihatni, kvantum szátisz, —
De bort soha!

Csikóbőr. (Felcsapja a kalapját).

Iszsza a béka, én nem,

A melynek tölle a gyomorban nőni, —
Szent gyöződés! Aggyó! Kutanyak! (elindul.)

Filloxera.

Személyes kérdésben szót kérek!

Milmári. (Akáczióza kezét szorongatva.)

Kedves

Jegyző úr, egyszer irjon fel csak szóra!
Ennyi jutalmat tán érdelek én
Nacscsádtoktul, hogy a házba juttattam!
Had öntöm ki, a mi szívemet nyomja.

Akáczióza.

Tud szépen kérni?

Milmári. (Kezét csókoleva.)

Ha tok-é? Ah nacscsád!

Ez mesterségem. Im, e dupla napra,
Mely két fekete szivárvány alól
Ragyog reám, s e hajnalpirra kérlek,
Mely itt dereng, itt-itt — (megcsókolja.)

Akáczióza. (pofonúti.)**Csikóbőr,** (az ajtóbul.)

Nesze neked!

Filloxera, jegyzők, (egyszerre.)

Jaj, botrány! Krímen! Skandál! Nőifelségsértés!
Fel kell függeszteni mandátumát.

Elnök.

Jegyző kisasszony, önt utasítom rendre,
Hogy tudtom és belegygyezésem nélkül
Úté fel a hivatalos pecsétet!

Filloxera.

Rendre az elnököt!

Legyeske.

A férfiakat!

Elnök (harangoz folyton.)**Milmári.**

A nőket vissza kell emanczipálni!

Akáczióza (sir.)

Komoly tanácskozás velük — nevetség!

Elnök.

Kedves ház! egyszerre csak mind beszéljünk.

Filloxera.

Ez égbekiáltó jelenet után
Egy billt terjesztek én a ház elé,
Mely mint az angol magna kártya szabja.
Azon gonosz csontot, ki egy leányzót
Vagy asszonyt — pirulok! — karjába vett,
És megölelt avagy megcsókola:

Tekintse úgy mint házasságigérőt,
S marasztalja el szörnyűpéldaképen
Azon asszony vagy leány elvételében!

Nőképviselők.

Helyes! Igaz! Szavazzunk! Elfogadjuk.

Elnök (csenget.)

Hogyan kívánják hölgyeink a szavazást?
Történjék névszerint? vagy —

Nőképviselők.

Felállással!

Elnök.

A kik hát elfogadják, álljanak föl!

Akáczióza.

A szavazókat összeszámítám,
Többségben vannak a felállók!

Elnök.

Az új házasság-bill tehát törvény lett!

Milmári.

Tiltakozom a józan ész nevében!
Vagy jó, elfogadom, ha ez új törvény
Visszaható erővel ruháztatik fel.
S előbb elkövetett merényméért
Elítélnek örök Akácziózára!

Akáczióza.

Jaj menjen maga, vén gonosztevő!

Filloxera.

Rövid leszek! Nők hozzátok kiálltok!
Látjátom im a férfi turpisságot!
Hogy ők azért választattak be csak,
Hogy kényükre dévajkodhassanak!
De oly igaz, minthogy ez szűz beszédem,
Nem tűröm, hogy rajtunk száradjon e szégyen!
Kedves ház! hölgyek! a hon, a haza,
S a parlamentarizmus szent java,
Kívánja, hogy számkidobassanak
Az országgyűlésből — a férfiak!
Vagy bírnak ők annyit speechelni mint mink?
Komoly ügybe is tréfa magját hintik!
Tudják megóvni a ház méltóságát?
Nem! hisz egymást nem is méltóságolják.
Mindég csak per tiszteelt ház, meg tisz-
telt ház,

Hogy rangoméért borzongat a hidegláz.
Az államháztartást majd rendezzük mi,
S hiszem, a deficit jól fog kiütni;
Lám a spájz kulcsa is eddig nálunk állt,
S kezünk a háztartásban nem jól munkált?
Rövid leszek! tisztelt nők indítványzom,
Hogy lendítsünk egyet az alkotmányon
S mondjuk ki, mivel többségben vagyunk,
Hogy képviselők, csak mi nők magunk
Lehessünk, kizárva a férfiat
Sok minden fogyatkozása miatt.
Leszünk mi törvényhozók, szónokok,

A férfihöz inkább illik dolog,
Keverjék otthon a rántást, azt mondom,
És őrizték a házat szépen. Pontkom.

Nők.

Elfogadjuk! El mind, egyhangulag!

Milimári.

Hálátlanok! Ez hát a köszönet,
Hogy magunkhoz emeltünk titeket! (*Filloxera*-
hoz *mergesen.*)

Képviselőtársnő, ön a gellérthegy
Éji gyűlésről seprűn elrepült
Boszorka!

Filloxera.

Jaj! gyilkosom! meghalok! (*elájul.*)

A jegyzők (*zajban, míg elnök csenget.*)

Vizet! Elájult! Milmárit el kell fogni!

Milimári.

Ejnye be genge természettye van!
Tormát reszeltessünk, attól feléled! (*Oda megy*
és karjaiba veszi.)

Ne mókázzon nagysád, térjen magához.

Filloxera (*felugrik.*)

Hah! Ide nézzetek tanuk gyanánt!
E férfi engem karjaiba vett!
S az előbb alkotott törvény szerint
E pillanattól fogva jegyesem!

Jegyzők.

Házassági ígéret, tagadhatlan.

Filloxera.

Ah hát enyém vagy nő apostolom! (*énekli*)

Enyim vagy isten angyala,
Egyim örökre már!

Milimári.

Könyörgök, én nem komolyan csináltam!

Jegyzők, Filloxera.

*Az mindegy!

Elnök.

Az ülést ezzel tehát
Feloszlatom, és ünnepélyesen
Vezénylem a szent kényszer lagzira. —
Jegyzőkönyvet hitelesitse a pap!

Milimári.

Oh jaj! Nemezis, Filoxera láncza!
Ím, ki a nőket behoztam a házba,
Magam estem be az emanczipácza!

Elnök.

Vigan fel mostan, lakodalmi tánczba!

DON PEDRÓ.

A M A B I Z O N Y O S

c s i z m a d i a

ÉS FELESÉGE KÉRDÉSEI ÉS FELELETEI.

— — (Miért vétette le magát Berlinben az a Bis-marck?) Hát mert Kissingben nem találták el. (Azt mondom én, addig jár a korsó a kutra, míg csakugyan eltalálják valahol. Ime, most megint attentátumot koholt ellene valami Wiesinger nevű bécsi ember. Ez is mes-terlegény, mint Kullmann, legalább doctor Szoósz a vizsgáló bíró azt sütötte ki.) No lásd, még is csak örkö-dik valami e fölött a Bismarck fölött, hogy im Wiesin-ger is szószba került.

— — (Mikor visz el kend a tiatumba, apjuk? Nagyon szeretném látni azt a »Csók« ot.) Hagyd el anyjuk, nem ily tisztes matrónának való már az. Aztán meg ha csók kell, adok én neked, hogy csakugy czup-pan. Ne félj semmit, jut abból neked, amit én a klubban kaptam. (Micsoda? hát kend csóholózni jár a klubba? Mindjárt tudtam, hogy ott valami dámák a pinczerek.) Ugyan legyen eszed, anyjuk. Az öreg Gubody bátya adott a szélbal gyűlésen egy olyan pusztit a Simonyi Ernő képire, ami Kárpátoktól Adriáig az egész ország-nak szólt. Meg is hagyta neki, hogy ossza ki. Én is megkaptam hát a magam porcióját belőle. Nesze, át-adom a felét, mert nekem sok egy magamnak. (No már ahhoz semmi közöm. Viselje kend egészséggel.)

Politikai állapotok

a választások alatt.

Csendesb lett Budapest, annál zajosabb a
vidék s hej!

Drágább és rosszabb lészen az
isteni bor.

Bort ne igyék senki a választások alatt, mert
Attól, régi dolog, elbukik a fej, az elv.

Vagy ha iszik, hát sört is igyék; bor előre sör
hátra

Huzván a testet; állni fog a fej, az elv!

Poroszország ultramontán.

A katekismus azon kérdésre: „mire te-
kint isten leginkább a cselekedeteknél?“ így
felel: „Leginkább tekint a szándékra s mivel
Poroszország felhívta Belgiumot, hogy a gyil-
kosságra való szándékot is büntesse: elfo-
gadta a katekizmust, tehát Poroszország
ultramontán. (Magyar Állam.)

TALLÉROSSY ZEBULON LEVELE MINDENVARÓ ÁDÁMHOZ.

szem veled beszélt
9 óráig maradtam 100 Ft.
K. ...
szállt egy nappal 25 mártól
delelőre

Tallérossy Zebulon levele

Mindenváró Ádámhoz:

Tekintedezs barátom uram!

Kruczitürkenszakkermementezerbombakar-
tácscorpodibaccozatraczeni!

Hát loptam in tinektek valamit? Mi?
Ugy-e hogy nem?

Hat csináltam in valakinek hamizs váltot
a nevre? Ugy-i nem?

Hazutam? karomkotam? összeszítam nek-
tek teremtsit? goromboskotam? kitzasztotam
kocsmabul? felgyujtatom templomot? ütötem
agyon falu bikáját? vagy elkövetem attentatu-
mokat köztisztesig elen, amiirt embert becsuk-
jak? Mi? no felelyetek, kutyamilyomranczki-
franczki! Ugyi hogy nem, nem, is ezerszer
nem!

Voltam artatlan mindenkizez, mind hol-
nap születet barany. Halalozs ellensigeteknek izs
nem vitetem. Senkinek nem lehet rajam panasz.

Hat hogy van mig izs, hogy ram rohanya-
tok, mint utonalo haraimianak, nekem szegez-
tek lejart mandatumot — süsíték meg! — s
torkaszakatabul bögtök fülembé, — kedvezs
szeretet valasztó polgartarsak, hogy a gya m
nektek számo t.

Hat mirül agyam in nekteknek számo t,
mikor mondom mar, hogy nem csináltam
semit senkinek izs? Hat mir akarjatok feletem
ülnyi statariumot? Agyam in nektek számo t!

No hiszen ha nektek csak számo kel, hat
adom in nektek azt izs: id van huszonötmillio
forint deficit. Gondolom, ez elig kerek számo,
azal mindenki lehet megelgedve. Akar falra
maszhatya tüle, ha szereti athletikat.

Mondom in nektek valamit, szeretve tisz-
telt idezs kedves draga szerelmetezs valasztó-
polgartestvirek! Halgasatok ide.

Ne kirjetez tülem számo adast. Öreg vagyok
in mar doppelte italienische Buchführungot
megtanulnyi.

Hanem programm, az van! Tesik. Szinas
kocsi szomra szolgálhatom belüle. Jutya izs,
maragya izs. Adom Senyeynek izs, adom Csa-
nyadynak izs, mindenkinek számo izelitishez
valot. Papirosbul van ugyan, de most papir

kipviseli irczalapot bankba izs. Legyen hat ez
a sok papir irantam valo tovabi hiteleteknek az
övi irczalapja, Himmelkruczi — azaz hogy alá-
zatosan ajanlok magamat keczezs begyetekbe.

Rulatok hiven gondoskodó
tovabi honatyatok
Tallérossy Zebulon.

Ohó! majd el izs felejtetem. Hiszen van
nekem számo beszid. Hiven van registralva
minden cselekedetem Züstöközsbe. Ha tehat
tovabra izs evidenciaba akarjatok tartani en-
gemet, meg ne felejtkezetez magatokat Üstö-
közsrül. Aba in ezután izs bene leszem minden
hiten.

Alig suhant . .

Alig suhant még el fölöttem,
Alig suhant két évtized :
Már is meguntam élni . . . fájó
Szivem' n e m l é t után eped.

Szeretnék már a temetőben
Pihenni egy sirdomb alatt,
Nem tudni semmit semmiről és
Almodni édes álmokat.

Ne kérdjétek : mi lelt: mi fáj ugy ?
Mert erre nincs kádencia,
De nem is kell, hisz s z e n v e l e g n i,
Poetika licenzia.

Pósa Lajos.

Egy szerkesztőnél.

»Uram, kezdő vagyok; hát írja meg, hogy
Nap vagyok én a tudomány egén.
És önnek ezt szivbeli köszönettel,
Meleg szavakkal hálálom meg én.«

»Elhiggye kérem, sajnálom nagyon; de
Kérő szavára nem hallgathatok.«
»Óh, jaj, ne mondja, és ugyan miért nem ?«
»Én ny u g t á v a l dicsérem a napot.

Hajnal István.

Már most ki prolongálja nekünk ezeket a lejárt váltókat?

Pál gazda. Szórjon kend bele ebbe a rostába abból a búzábul.

Kálmán gazda. Ejnye, hát nem látja kend, hogy a rostája lyukas.

KORTES GAZSI.

No vót heczcz a minap, a kutya lobogóját valahol egy koncsorgó képviselő van ebbe jaz árva honyhazába.

Hát mán Duhaj se maradhatott ki a koncsorgativ párt tempojábúl. Minap itt járt egy szakálos barát, valami Senyeli vagy mijaz kinnyának csúfolik a górlábu gémkakassát, mer oan vót akár a kinyssenyedett

fancsalifeszület, a hasa a hátáho vót száradva a nagy soványságtúl osztán még a térde is vaczogott a nagy ajtatosságba.

Épen belekolompolták a népet a pápista templomba, hát ű is elnizett a jámbor hívőnyáj közibe. No mán mondok, csak mennizem hogy csörgeti az olvasót abbaja száraz kezibe. Soha ojjat! Akkora czifrakurta ministráns ing vót rajta, hogy csak a félódalbordájáig fityegett le a kártoncsipke rúla, oszt ott térgepelt kukoriczán az oltár mellett mint a györi csupaszfejű remete, a zsinóron meg ide-oda ránczigálta az olvasószemet

oszt akkorákat hajlingott, hogy azt hittem, tán a térgyit akari mecscsókolni a jámbor.

Mise után osztáng a duhaji herköpáter, aki tunnyi való, hogy nagy jézsuvita, metszentelte, meg körül is füstölte valami rézpergelővel. Istókucscse úgy nézett ki akar Jámbor Pesta a ki a jántúl megésett.

No, mondok, ha má be is füstöltek, majd én meg eltemetlek. Ahogy kitakarodott a nyáj a menyei ólbúl, felemeltem az rézfokosommal a darutajus kalapomat a gesztenyefa alatt, adván tuttára mindenkinek, hogy szóni akarok, azér hát kussojjon még az égi madár is. Ű is megált, az páter karjára támasztván azt a gyenge termetit, akkor oszt elkeztem ojjanképen, hogy:

Pógártársak! Akinek könyvei vannak a sirásho, hullajtsa zápor módra, mer ime az ártatlan bárány, aki elvette a régi jobb ódal kesefvetes bűnjeit, most Duha-jon a kiobriktolás kinysszenvétes szilbalai keresztyire feszítettetik.

Hajlongjanak a gyászos lobogók, mer soha semmi bünt nem követett el míg nem élt, amijóta pedigien megtróbálta az maga hosszú lábajin a kutyagolást, mint az fáradt vándorlegény meg-megpihentette zörgő csontjait hajdani hatalmasságának borulatos árnyékában, de bármiként erőködik is vala, zöd ágra nem tudott vergőnnyi a jámbor.

Imé befüstölte az pap, mer megérdemelte, hogy eltegyük jobb időkre a kriptájba. Ártatlan élettyniek tanúlsága lévén, hogy csak malaszttal élt, míg élt, legfeljebb früstökre harapván tejes búcsút, míg ennyire kihizott tüle, és ezen érdemjei elismervéjül a koncsorgativ párt kikajátotta zászlóvivőnek, mer csak kikell nyújtani azt a hosszú kezefit, hogy elérje innen is a pápának aranybélésü papucscsát oszt nyakon verjen benneteket az áldással, hogy csak úgy bukva mehettek el alatta.

Fenye tutta tovább mondani, má akkor is a gyepen hömpörgődött neveltibé az egész ajtatos frekven-czija, azt a hosszú népet meg úgy elragatta az aposto lox lova közölünk, hogy csak a falu vígről érkezett áldást hajagálni avval a sovány kezeivel, akasztanak a hódvilágra sallangnak.

No de nem is gyün a többet Duhajra malasztolni, essen bele a kacsanátha.

ELMENTEK!

ELMENTEK ök! Kik mentek el?
Gölya, fecske? Sz nincs itt az ősz!
Csoda biz a! mégis elment
A fiatal ugy, mint az ősz.
Mennyköbe! de kik mentek el,
Kirakkolok e már velök?
Nohát édes atyámfa:
Elmentek a képviselők!

El-kimentek szanaszéjjel,
Felüdülni, látni zöldet;
Mi humbug is van abban, hogy
Sokan szeretik a zöldet?
És a házban, országházban,
Az egerek pártkedvelők,
Gyűléseznek, agítálnak:
Elmentek a képviselők!

Az a férfi, hisz tudjátok!
Elvitte a nagy légyesapót;
Most a pók, mint absolut-fő
Vadászgat a legyekre ott;
S nincs, ki meginterpellálja,
Mert elbánik rögtön velök;
Kényén a fogát piszkálja:
Elmentek a képviselők!

Sok házi ur, szinte humbug!
Kegyesebben beszél völed;
Sok koremsáros, vendéglős ur
Őrzi, óvja rendes helyed.
Hát az írók: ujságírók...?
Ezek vakarják csak fejök:
Eszik a sok lapot, Blatt-ot:
Elmentek a képviselők.

Csingham Buh.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

M. S. egyetemi könyvtár. Minél többször lát-hassuk önt nálunk. — G. E. Használjuk, kivéve a pacseri mesét. — Bacsu Budapesttől. »Egy ernyős füz árnya alatt. Megpendítem lantomat.« A fát jól választotta meg ön; pendíteni azonban ne hurt pendítsen ön, hanem dratvát. — Kertemben. Kimondhatatlanul. Szépen biztatnak. De az még nem elég.

Laptudajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státió utca 80-ik szám alatt.

Pest. 1875.

NYOM. AZ „ATHENAEUM” NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

LÁNG LIPOT ÉS TÁRS.
I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukban, Budapestben Maria-Valeria-utca Thonetudv.

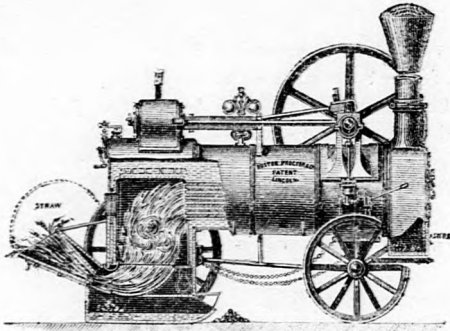
Rajzolja

JANKÓ.

Metzeri

POLLAK.

Ruston Proktor és társ.

mezőgazdasági gépgyárosok
Budapesten, nádor-utca 42-ik szám.
ajánlják fölülmulhatlan

mozdonyaikat,
szabadalmazott szalmafűtő mozdonyaikat, gőzeséplő gépeiket,
körfűrészeiket, malmaikat,
középfutó szivattyuikat,

stb. stb.

Képes árusorozatok ingyen és bérmentve.

A természet legnagyobb csodája.

Az élő emberi csontváz,

ki a világ legnagyobb városaiban egy a közönség, mint az orvosok részéről osztatlan bámulatban részesült, látható naponként a

Háas-féle palotában Buda-Pesten.

E 6 láb magas 28 éves fiatal ember mellkass átmérője — a mellesontól a hátgerinczig — 3 hüvelyk, a felkar 1 1/4 hüvelyk és a csomb átmérője 2 1/4 hüvelyk.

De a mi különösen a világot bámulatra ragadhatja s e csodát a világ legnagyobb csodájává teszi, azon csodás körülmény, hogy e bámulatos leorvadási a mostani tulesigazított adófizetés idezte elő.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer váltóláz ellen

különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a

CHININ CSOKOLÁDÉ

és a Chinin-cukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Aradon (azelőtt Zombán Tolnamegyében) melyeket a magyar orvosok és természet-vizsgálók és a

nagygyűlés Fiumében

pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhirű gyógyszerárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott kéziményt kérje és fogadja el.

Mulattatásul!

Flobert-fegyverem.

mely készen töltött töltényekkel használhatók, s nem durranván, golyóvali cshellőszethoz szobában is, söréttel pedig kisebb malarakra, sok mulatsággal párosult gyakorlathoz alkalmas. Kiállításunkoz aránylag ezekből **fegyvereket** frt 16—18, 20—25, 30—35 frt-ig, — **pisztolyokat** frt 9.50, 13.50, 15 frt-ig darabját tartunk készletben 6 és 9 m/m átmérőjű töltényekhez. **A töltények ára**, 100 darab 6 m/m golyóval 60, madársöréttel 2.—, 9 m/m golyóval frt 2.20, madársöréttel frt 3.30

Vas czéltáblák, ezekhez rajz szerint kiugró bohéccsal és első mozsárral dbja frt 9.—, kisebbek bohéccsal mozsár nélkül frt 3.30 és 5.

Jó szerkezetű bolcz-puskák, melyek szörnyállal használatnak cshellőszethoz, kisebbek frt 15.—, nagyobbak frt 25.—

Gaubert-féle egyesítő kerti madár-fegyver Lefauchaux rendszere szerint, elegáns, könnyű frt 31.—

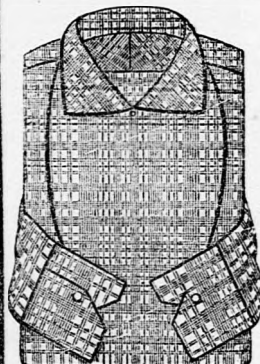
Angol botfegyver percussió rendszer szerinti frt 24.—, hátultató Lancaster 28—35 frt-ig.

Párisi fuvó botfegyver verebeszet- és cshellőszethoz alkalmas meglepő újdonság, 10 frt.

Fusil a l'air, egyike az újkor legértekesebb találmányainak, melynek minden részely nélkül léggel tölthető meg s magával vihető. A fegyver calibreje 9 m/m s 60 lépésnyi távolsága golyóval vagy söréttel használható, és abja 70 frt.

Személyes vagy irásbeli megbízások ezen fegyvernemekre, valamint revolverek, vadászfegyverek, és mindenemű vadászeszközökre, melygyről szivesen szolgálunk rajzokkal ellátott árjegyzékkel, gyorsan eszközöltetnek.

KERTÉSZ és EISERT
Budapesten, Dorottya-utca 2. sz.

Legnagyobb raktár
kész fehérnemű harisnya és kapcákban.

Színes uri ingek :
darabja frt 1.30—1.50—1.75—2 frt-ig.

2 gallérral frt 20-ig.

fehér chiffon ingek
darabja szegélyezett mell-l frt 1.35—1.50—1.85—2.60-ig sima mell-l frt 1.55—1.70—2.65—2.85-ig, fe de mell-l frt 2—2.25-ig. himzett me lel frt 2.35—2.75—3.20-ig.

12 pár férfi harisnya frt. 1.60—2.—2.50—3.—3.50—4.—4.50-ig.

12 pár női harisnya frt. 1.65—1.80—2.20—2.60—3.20—3.80—4.50—5-ig.

Gazdag raktárunk áru-jegyzékeivel levélleg kifejezett kérésekre díjmentesen szolgálunk.

Unger F. W. fia,

Budapesten, Deákutca 5.
alapította 1835-ben